

BERTÓK LÁSZLÓ

Most, hogy már magad is

(Firkák a szalmaszálla)

A nyár

*Egy villantás, ha látsz még, vagy annyi se már,
észre sem vesz, elsuhan melletted a nyár.*

Mintha, 1

*Hónapok óta, mintha vasárnap délután...
Becsukódik a naptár, s nézel magad után.*

Mintha, 2

*Mintha kerülve az érzékek világát,
a börtönséta nagy köreit járnád.*

Mesteri kéz

*Nem te, mesteri kéz forgatja a filmet.
Éled, mesélgeted, akkor is, ha nem megy.*

Látókör

*Most, hogy már magad is, most látod, mennyi ember
jön-megy, botolog bottal vagy járókerettel.*

A gyógyító

*Csak beszélt, beszélt, s többet gyógyított rajta,
mint aki az egész patikát fölírta.*

A gyógyuló

*„Tárt karokkal, mint járnai tanuló gyerek,
ágytól asztalig már bot nélkül elmegyek.”*

Az anyját hallja

*Úgy dolgozz, mintha halhatatlan volnál.
Úgy imádkozz, mintha azonnal meghalnál.*

Mindenét fölteszi

*Sem a vak lázadásra, sem a felejtésre,
mindenét fölteszi a széttört egészre.*

Csuhai István, Tolnai Ottó, Balla Zsófia, Bertók László és Parti Nagy Lajos a Jelenkor estjén a Művészetek és Irodalom Házában 2008. május 26-án
(Az 1987-ben alapított intézményt 2007 szeptembere előtt Művészetek Házának nevezték, az 1987 és 2007 közötti fotóknál az épületet a korabeli nevén említettük)

Szerkesztőségi életkép a '80-as évek első feléből. Balról jobbra: Pákolitz István, Csordás Gábor, Bertók László, Parti Nagy Lajos

Oravecz Imre Pécsent, a Művészetek és Irodalom Házában 2012. december 13-án